

AZ ÜDVÖSSÉG A CÉL

Földi életünk próbái és csalódásai között találjuk azt a szomorító tényt, hogy minden jóra való törekvésünk mellett is el

ÁLDÁS

Áldlak Uram a békeségért:
Krisztusban átölelt szerelmed
s a kereszttel alatt rakhatom le
szívemről naponként a terhet.

Áldlak, hogy életem azóta
bővülködés, öröm, — s kitárja
ezer szépségét teremtesed
káprázatos, gazdag világa.

Áldlak, hogy bár most is beszennyez
a bűn, tudom a drága titkot:
palásként Megváltó Fiaid
igazságát reám borítod.

Áldlak, hogy nincs már aggodalmam
a holnap felől: Igéd mondja:
több gondod van rám, gyermekedre,
mint a verébre, lilomra.

Áldlak az élő reménységért,
hogy nemcsak sírig tart kegyelmed,
de győzedelmes erejével
a halálból is kiemelhet

és láthatlak majd, szemtől szembe
ha kitelik múltó időm itt,
s lelkem fehér ruhás sereggel
mindörökké Téged dicsőít.

Bódás János

követjük a rosszat, a hibát és tévedünk. Pállal együtt kiálthatunk: „Ó, én nyomorult ember! Kicsoda szabadít meg engem e halálnak testéből?” (Róma 7:24) Pál talált választ fájdalmasan sajgó panaszára. A következő mondatban már győzedelmesen kiált: „Hálát adok Istennek, a mi Urunk Jézus Krisztus által.” Istennél talált menedéket.

A mi kiáltásunkra is ad választ az Úr. Ezt olvassuk:

„Az ő isteni hatalma mindennel megajándékozott minket, ami az életre és a kegyességre való, Annak megismerése által, aki minket saját dicsőségével és erejével elhívott, — és megajándékozott amaz igen becses és igen nagy ígérettel, hogy (az ismeret által) isteni természet részeseivé leszünk és kimenekülünk a romlottságból, mely a bűnös vágy által uralkodik a világon.” (II. Péter 1:3—4).

Az Úr — Péter írásán keresztül — figyelmeztet: a földi szentéletnek menynyei célja van. Nem azért igyekszünk jót tenni, életünkkel áldás lenni, hogy az emberek tetszését megnyerjük, és jó hívőnek tartsanak. Az emberi vélemény, ami a jóságunkat illeti, földi vélemény, az örökélet szempontjából nem sokat számít. Az apostol tulajdonképpen azt mondja, tűzzetek magatok elé magas célt és a cél felé való hala-

dásban a kissé alacsonyabb célokat elérítetek és túlhaladjátok. Aki három mérföldet tűz ki célul maga elé, az a másodikat is eléri.

Keresztységünk, törekvésünk és szentéletünk célja az üdvösség. Üdvcsélünk felé való haladásunkban túlmelegyünk a becsületességen, az embertársi segítségen, a tiszta életen és a szorgalmon. Túlmelegyünk a vallásoskodáson is. Vallást lehet emberileg gyakorolni és ehhez a gyakorlathoz nem feltétlenül szükséges a hit és az isteni erő. Amit a vallásos életünkben teszünk, az jó, de másodrendű. Amit a vallásosság fedője alatt teszünk, mint ima, Írástanulmányozás, adakozás, lelki közösségi élet, nem más, mint eszköz, út a cél, az üdvösség felé.

Ezekre a nevezett másodrendű eszközökre és cselekedetekre ésszerű okokból szükség van. A harmadik mérföldet nem érhetjük el a második mérföld kihagyásával. A második mérföld azonban nem a cél. Azon túl kell mennünk.

De, hogy földi életünk hiányosságait és csalódásait eltüntessük, ahhoz isteni segítségre van szükségünk. Nélkülözhetetlen továbbá az a megfontolás, hogy földi életünk nem az igazi, a valódi élet, amit Isten tartogat gyermekei részére. Ha ezt meggondoljuk és megértjük, akkor minden képességünket latba vetjük, hogy az igazi élet felé irányítsuk vágyunkat és igyekezetünket. Erre nézve az idézett Biblia-

November második vasárnapja IRODALMI NAP.
A nap hívó irodalmi értékelésünk és szeretetünk napja

Published semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905

Editor:

DR. BÉLA UDVARNOKI

609 Woodridge Dr., Murfreesboro, NC 27855

Tel.: (919) 398-4646

Contributing Editor:

REV. THEODORE BRETZ

508 Shroyer Road, Dayton, OH 45419

Tel.: (513) 298-9531

A szerkesztő bizottság tagjai:

Bányai Sándorné, Bretz Tiivadar,

Háló Barnabás

Second Class Postage Paid and Entered at

Melbourne, FL and Additional Offices

SUBSCRIPTION FEE \$15.00 per year

Send subscription and change of address to

Hungarian Baptist Union of America

2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905

Tel.: (305) 723-3288

FONTOS!

Előfizetést, címváltozást kérjük küldeni

Hungarian Baptist Union of America

2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905

A változtatásra kérjük számítsanak 8 hetet.

Lapzárás ideje 30 nappal a megjelenés előtt
minden hónap elseje és tizenötödike. Sürgős
hírek a lap megjelenése előtt tíz nappal be-
küldhetők.

A szerkesztőség korrektúrája alapján készítette:

Classic Printing Corporation

9527 Madison Ave., Cleveland, Ohio 44102

SZÖVETSÉGI VEZETŐK CÍMTÁRA:

Elnök: REV. THEODOR BRETZ,

508 Shroyer Road, Dayton, OH 45419

Tel.: (513) 298-9531

Alelnök: MRS. ALEXANDER BANYAI

242 Huntington Ave., Bronx, N.Y.

Tel.: (212) 863-7088

Titkár: BARNABAS J. HALO

655 Park Ave., New York, N.Y. 10021

Tel.: (212) 744-4742

Pénztáros: LOUIS DRESCHER

2636 East 124th St., Cleveland, OH 44120

Tel.: (216) 231-0038

Misszió Bizottság elnöke:

REV. JOSEPH BOGAR

7852 Robinson Str., Allen Park, MI 48101

Tel.: (313) 928-6099

Pénzügyi Bizottság elnöke:

ALEXANDER BANYAI

242 Huntington Ave., Bronx, N.Y.

Tel.: (212) 863-7088

Bethesda Otthon igazg.: ERNEST CZIRAKY

2800 Fordham Rd. N.E., Palm Bay, FL 32905

Tel.: (305) 723-3288

AN IMPORTANT NEW BOOKLET

**MICHAEL KORNIA,
AN APOSTOLIC HERO**
(in English)

To be ordered from:

Dr. Bela Udvarnoki

609 Woodridge Drive

Murfreesboro, N.C. 27855

Price: \$1.80 U.S.A., \$2.20 Canadian.

versek adnak megnyugtató és kielégítő utasítást és felvilágosítást.

Isten végtelen kegyelme megajándékozott mindennel, ami az életre és a kegyességre való. Szentéletet nem a magunk erőlködéséből élünk, hanem Isten kegyelmi ajándékából. Isten elhívott, és az elhívottaknak erőt adott. A mennyei élet és az üdvösség előkészületére is Isten adja az erőt. A Mindenható, aki az örökélettel megajándékozta gyermekeit, gondoskodik arról is, hogy gyermekei segítséget kapjanak az előkészületre. Senki sem dicsekedhet az üdvösséggel és a szent élettel. Isten ajándéka az előbbi és atyai segítsége az utóbbi.

Ennek az isteni ajándéknak, amely képesít a földi kegyes életre, van egy feltétele. Ezt az apostol így közli: az ajándék „annak megismerése” által kapható. Isten az, akivel közeli kapcsolatba kell jutnunk. El kell érünk azt a pontot, ahova Pál apostol is jutott, amikor ezt írta: „mert tudom, ki nek hittem.” (II. Tim. 1:12.)

Létérdekünk az, hogy Istenünket mindjobban megismerjük a földi életünkben. Ezt az ismeretet nem nyerhetjük meg a „hittan” tanulásával, és még a teológusok, akik az isteni tudományt művelik, sem juthatnak Isten szívét kielégítő ismeretere emberi írásművek tanulmányozásával. Pál apostol megkapta az akkori idők legmagasabb teológiai képzését, de Istent csak megtérése után ismerte meg úgy, hogy elmondhatta: tudom, ismerem.

Istent az Ő végtelenségében földi ember nem ismerheti meg teljesen. De az Isten szellemével megáldott ember szerezhethet annyi tapasztalati tudást, hogy bizvást elmondhassa: Isten az én Üdvöm, aki az örökélet ajándékát adja.

Istenről való tapasztalati ismeretet nem a templomban szerezzük, hanem az otthonban, a mezőn, a műhelyben, az imaéletben, az irodában. A hét egy napjának egy templomi órája nem elég ahhoz, hogy Isten áldó jóságát és kegyelmi gazdagságát megismerjük. Vele kell élnünk a hét minden napján. Írástanulmányozás, imaközösség vele és teljes ráhagyatkozás által lehet Őt megismerni.

A kegyes életvitel lehetőségét elősegíti az a bizonyosság, hogy Isten „meg-

ajándékozott becses és nagy ígérettel, hogy isteni természet részesei lesziünk. Emberi természetünk romlott. Ettől a természettől nem sok jót várhatunk. Ettől a természettől akart Pál apostol is megszabadulni.

Az ajándékozó, szerető mennyei Atyánk megígérte, hogy ad abból a természetből, ami az övé és ami a mennyei élethez illik. A teremtsénnél az emberbe lehelte isteni szellemét, az anyag fölött létezett. Ez nagy kitüntetés volt. Isten szellemének a részesei lettünk. Az Úr a megváltott gyermekeit további nagy ajándékban részesíti. **Üdvözítő munkájában juttat neki a saját természetéből is.** Így készíti elő mindenható Istenünk üdvkereső gyermekeit az örökéletre.

Ennek az isteni természetnek a jelenlétét látjuk az Úr gyermekeinek az életében. Ez képesíti őket a világ ellen való küzdelemre, ez adja meg nekik a lelki kenyér, az Isten beszéde utáni vágyat. Ez tette őket halált megvető bátorra arra, hogy százezer számra haljanak vértanúhalált. Ez az isteni természet az, amiről Ezékiel próféta úgy írt: „És adok neki egy szívet... és eltávolítom a kőszívet” (11:19). Erről írt Pál apostol is: „Azért ha valaki Krisztusban van, új teremts az” (II. Kor. 5:17).

Az isteni természet új természet. Ezzel a természettel lehet „kegyes” életet élni. Ez az a természet, amely beleillik a mennyei környezetbe. És erre nézve az örökélet várományosai „becses és nagy ígéretet kaptak”.

Hogyan kapjuk meg az új természet nagy ajándékát? Őszinte szívvel kérni kell, hogy Isten látja szívünket és ismeri indulatunkat. Teljes elhatározás kell ahhoz, hogy ezt az isteni természetet kívánjuk. Lemondunk a világi vágyakról, a testiességről és a hiúságról. Szent életet akarunk élni. Ezt a szentséget az egyházi szentségek nem adják meg. Az emberek által nevezett és kiszolgált „szentségek” nem tesznek senkit szentté. **A szentséghez isteni természet kell.**

U.

„Az igazak ösvénye pedig olyan, mint a hajnal világossága, mely minél tovább halad, annál világosabb lesz, a teljes délig.”

Példabeszédek 4:18

SZEMLE

A BIBLIA EGY HATALMAS, egyszerű mondatból kezdődik: „Kezdetben teremté Isten a mennyet és a földet.” Ez a mondat az alapja, eredete mindannak, amit látunk, tapasztalunk és átélünk. Ami van, amit használunk, amit tudomásul veszünk szépet, jót, rosszat és szomorút, erre a mondatra vezethető vissza. Ez a vers visszavezet ahhoz az első ponthoz, amelyen túl emberi ész már nem mehet.

Csillagászok, természettudósok vizsgálják, tanulmányozzák a világegyetemet „kezdetét”. Kezdetről azonban csak a Biblia beszélhet. A tudósok a kezdet utáni fejleményekről elmélkedhetnek. Teóriákat állítanak fel egyrészt a világegyetem fejlődési folyamatáról, másrészt képzeletbeli anyagot keresnek arra, amiből a létező megindult. Hogy a képzeletbeli anyag hogyan jött létre, arra a tudatlan és hitetlen emberek kimondják ítéletüket: A világegyetem magától jött létre. Intelligens egyének, főként szaktudósok, nem intézik el a keletkezés ügyét könnyű kezlegyintéssel. A tudósok részére a világegyetem a kezdetben valamilyen formában már ott volt. De komoly kutatásaikban ők is csak oda jutottak, ahol a világ már meg volt, létezett. Hogy a létező hogyan került oda, arról nincs tudományos magyarázat, arról hallgatnak.

El kell ismernünk, hogy az eredet felé haladó kutatásban a tudósok sok hasznos felfedezésre tettek szert. Ilyen az atom kutatás is. A kutatók túljutottak az atomon, és túljárnak ismereteikben az atom alkotórészein, a proton, neutron és az electronon. Most már ez utóbbiak alkotó elemeit, a neutrínót és a quarks-ot tanulmányozzák. De bármilyen messze haladjanak az atom részeinek a kutatásában, egyszer eljutnak végső ponthoz, s ott szembe találják magukat a nagy kérdéssel: hogy került oda az a végső anyag, vagy rész?

A VILÁGEGYETEM KEZDETE érdekli a csillagászok, fizikusok, vegyészek és filozófusok ezreit. Elméle-

tükben visszamennek a már létezőhöz, mert tovább nem juthatnak. Teóriákat állítanak a kezdet utáni folyamatra. Az egyik teória szerint az történt, hogy a világűr betöltő ős-köd össze-sűrűsödött és az égítetek így keletkeztek. A másik teória szerint volt egy óriás atom-mag, amely magába foglalta a világűr anyagát és ez az óriási anyag felrobbant. Ez a „nagy robbanás” elmélete. (Angolul: big-bang.) Újabban egy másik elméletéről olvashatunk, magyarul „buborék” teóriának nevezhetjük. (Angolul: „Sort of a burp.”) Ezek mind tudományos teóriák. Érdekes tulajdonságuk az, hogy egymás teóriáját tudományosan cáfolják.

A tudományos kutatás a már létező anyagi világnál látja a „kezdetet”. Hogy a feltételezett „ős-köd”, vagy „óriás-atom” hogyan keletkezett, arról nincs tudományos elmélet. Arról sincs szó, hogy mi készítette a ködöt sűrűsödéssé, vagy mi okozta a hatalmas ős-atom felrobbanását? A fizika törvényei szerint minden nyugvó, mozdatlan test, vagy anyag abban az állapotban marad mindaddig, míg valami külső erő mozdulásra, vagy változásra nem kényszeríti. Érthető ez a hallgatás, amikor a tudósoknak azzal a „külső erővel” kellene foglalkozniuk. Az ős-atom, vagy ős-köd keletkezésére nincs tudományos teória. Világegyetem azonban létezik, s ezt a nagy világot egy porszemén, a Földön a még „porszemnyibb” ember figyeli. Az anyag nem észleli az embert, az ember kutatja a világegyetemet.

KALIFORNIÁBAN LEVŐ Hale csillagvizsgáló intézetben felállított hatalmas távcső felavatásakor elhangzott egy örökéletű mondat: „The mind, which encompasses the universe, is more marvelous than the universe, which encompasses the mind.” Magyarul: „Az ész, amely átöleli a világegyetemet, sokkal nagyobb csoda, mint a világegyetem, amely átöleli, (magába foglalja) az észet.”

Ha az észről van szó, akkor nem a „mi”-re, hanem a „ki”-re gondolunk. A tudós esze kutatja a „mit”, az anyagot, de az anyag nem érez, nem tud és nem veheti tudomásul a „kit”.

A hívő embernek meg van az a kegyelmi ajándéka, hogy a teremtett világgal való foglalkozásában az anyag létezése előtti időre mehet. Itt már nem a „mi” a kutatás célja, hanem a „KI”. A „KI” előbb volt, mint a „mi”. Az ember, aki vizsgálhatja a teremtett dolgokat, képes eljutni a Teremtőhöz. Ehhez azonban nem teória és távcső kell, hanem Istentől nyert értelem és hit, valamint a Teremtő kijelentéseinek a tanulmányozása.

Századunk első felében élt a világ-hírű tudós, Einstein Albert. Ő állította fel bonyodalmas matematikai képlet után a „Relativitási elméletet”, egy egyszerű egyenletben: $E=MC^2$. (Energia egyenlő a tömeggel (mass) és a sebesség (celeritas) négyzetével.) Ebben a rövid egyenletben bent van a fizikai világ működése. Így hat reám a Biblia első verse, amely azt mondja: „Én az Úr vagyok a kezdet és teremtő erő!” Ezt sem érthetjük meg teljesen, de eszünk és lelkünk mégis azt mondja, itt van minden létezés oka. Isten az a külső erő, aki a nem létezőből létezőt hoz létre. A holt anyagot ő töltötte meg erővel és ő indította mozgásba a tehetetlenül állót.

Hitünk, logikánk, erre a „bibliai egyenletre” épült: „Kezdetben teremté Isten a mennyet és a földet.”

November második vasárnapja, régen bevezetett rend szerint a magyar baptista irodalom részére hozandó áldozat napja. Testvéreink és az Evangéliumi Hírnök olvasóinak a figyelmét szeretettel felhívjuk az „áldozat” szóra. Lapunkat nem az előfizetésekből, hanem az Úr gyermekei áldozatából vagyunk képesek fenntartani.

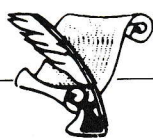
Hálával emlékezünk az eddigi támogatásra és hisszük, hogy ez év végén ismét dicsekedhetünk az Úrban testvéreink szeretetéről.

Az adományok Szövetségünk pénztárosához küldendő. A cím:

Mr. Louis Drescher

2636 East 124 Street

Cleveland, Ohio 44120

NŐK ROVATA

Rovatvezető: **DR. UDVARNOKI BÉLÁNÉ**
609 Woodridge Drive, Murfreesboro, NC 27855

Elnök: Kish Ernőné
Alelnök: Bíró Gyuláné
Pénztáros: Háló Barnabásné
Titkár: Mátyás Kálmánné

EQUALITY?

That is, equality between women and men? So often we hear and read this word. It is profitable and informing to contemplate over its real meaning.

In our thinking several questions arise. Is there such a thing as complete equality? Would it be beneficial if equality would mean that women should do everything that men do, or all the tasks and duties would be equally divided between man and woman? For the proper understanding of this idiom we must go back to the Scripture, to the story of creation.

God created man and declared it is not good for a man to be alone: I shall give him a helper. From this scriptural passage we gain information about several of life's facts. First, man alone is not a happy and contented creature. Man's life, alone, is not complete. We should observe carefully that expression: helper. This means that man alone is not capable of carrying on life's pre-set burden and do all that God expects of him.

The above Biblical quotation includes the fact that life duties cannot be accomplished by man alone, neither can they be fulfilled equally either by man, or woman. Life's duties are differentiated — some fit man's capability and some are measured to woman's ability. Naturally there is some overlapping of duties when they have to rectify their deficiencies. Even this requires some kind of equality.

In the nature of family life we can well see the different duties. Where the family is, there is home, and "the home" maker is the woman. The mother. The provision of home (shelter), the food, the protection is assigned to man. The equality in this instance means that woman does her best to make the home that above that the poets call "sweet home". Man's equality that he will do his utmost to pro-

vide that shelter and the means of livelihood.

When this natural "balance" is upset by the failure of either the father or mother, then there is no equality. When, as in some cases, the "home maker" is the man (unless the wife has died or incapacitated by some illness) or the woman is the "provider", the "bread winner" (again with acceptable reasons) then there is an unbalancing disequality.

In case of sickness in the family, man cannot substitute the tender loving care and patience of a mother.

In case of hard work, determined effort to provide the family with the necessities of life, the mother, whose duties lie in different sphere, cannot substitute man's work. Women by God's orders are "bread distributors", and men by the same order and good management are the ones who should industriously secure and furnish the necessities.

Women have special gifts to sense and appreciate spiritual phenomena. Men by nature tend toward obtaining material goods. Both of these good characteristics are needed — to supplement the need of partners in matrimonial life. The emphasis is on the word "supplement". Both the ability to secure the needed material and the nurturing the spiritual sensitivity are necessary traits.

Man and woman are not equal; they are different and never can be, according to the aims of today's "equality movements". But there is a kind of equality in which both man and woman must excel even have a lifelong contest.

Man must seek perfection in diligence, in mastery of his providing duty, in being strong and noble in character and brave when his family needs life protection.

Woman should strive to be equal or even surpass man in her effort to make her home a place in which happy children are reared. She must see

that her household is a well balanced storehouse in which the spiritual needs of the husband and children equally are fulfilled with the material needs.

In the light of God's word both man and woman should equally do their best to grow in grace and spirit.

Men and woman supplement each other equally thus bringing a perfect unity by which human beings may live happily and bring glory to God's creation.

Ruby Udvarnoki

Ruth Wright

During the Convention in July it was our privilege to learn about the mission work Ruth Wright is involved in. Ruth, who is a registered nurse, holds a B. A. degree in Biblical Studies. For two years she served as Ad-

Ruth Wright at her desk.

ministrator of the Ikwa Community Health Center in Nigeria, West Africa. In 1982 she began work in Papua New Guinea with Pioneers at Balimo.

The Health Center consists of a hospital with 120 beds and a school of nursing which she directs. Her work is that of not only supervising 19 nurses and 10 nurse aides, but 15 support staff, 40 student nurses and 6 office workers. It goes without saying that

her schedule is full. By making her residence in the same building as that of the student nurses she is able to help and encourage these young people to grow in the Lord. Many of them became Christians in high school.

In addition to her medical work she plays the organ and leads the choir in the Balimo Station English Church.

While at home on furlough she is constantly on call to inform church people about the opportunities in Papua New Guinea.

If you have not already had her on your prayer list, please add her name. She is being used in a great way to lead people closer to our Lord, and she would appreciate your remembering her.

Ruby Udvarnoki

Ruth Wright directing the choir at Balimo Church.

ÖHAZAI HÍREK

Alámerítések

Galgagután július 12-én három megtért egyént merített be *Vass Ferenc* helybeli lelkipásztor. Az evangéliumi üzenetet *Révész Benjámín* újpesti lelkipásztor hozta.

Békéscsaba — 5 megtért testvér tett bizonyosságot hitéről az alámerítésben július 12-én. A bemeletést *Pap József* csepeli lelkipásztor végezte. Ő szolgált a bibliai üzenettel is.

ISTENI VÉGZET

Szükségtelent a bölcs Isten nem teremt.
Az egyikkel megáld, a másikkal megrettent.
Jézust is rettenté a keresztnek kúnja,
De megnyugvást adott a kegyelem sírja.

Ne rettegjék tehát a bizonyos halált,
Nyugalmat és békét Krisztus is ott talált.
Mert a testi halál nem jelzi a véget,
Feltámadás után jön a dicső élet.

M. M.

*Minden gondotokat ő reá vessétek,
mert neki gondja van reátok.*

I. Péter 5:7

Misszió mezőkről...

Testvéri találkozó Chicagóban

Nevezetes és történelmi jelentőségű összejövetel volt szeptember 26—27-én Chicagóban. A „találkozó” szombaton kb. 70, vasárnap 100 magyar baptista és az Isten Gyülekezetéhez tartozó testvér jelent meg.

Az összejövetelt a chicágói magyar baptista testvérek rendezték és erre az alkalomra meghívták *Cserepka Jánost* és *Dr. Udvarnoki Bélát*. A rendezés munkáját főként *Szabó István* és *Lőrincz István* testvérek végezték.

Vasárnap délután bibliai alámerítés volt, amikor *Cserepka János* testvér ünnepi keretek között kb. 100 testvér jelenlétében bemeletette nőtestvérünket, *Nagy Piroskát*.

Ennek a „Testvéri Találkozó”-nak az az öröndetes körülmény adja meg a történelmi jelleget, hogy reménységünk szerint ez az alkalom lesz a chicágói Magyar Baptista Gyülekezet kezdő pontja. A teljesen angol nyelvűvé vált West Pullman után a magyar

Vasárnap délelőtti istentisztelet.

Elöl balról jobbra: Dr. Udvarnoki Béla és Cserepka János.

Chicagói magyar testvérek csoportja.

baptista misszió új életre kél. 25–30 magyar baptista testvérünk, majdnem mind erdélyi származású, egyesíti szí-

vét-lelkét egy új gyülekezet alakítására.

Az ügy és a jövő Isten kegyelmes

vezetése mellett *Lőrinc István, Szabó István és Zágonyi Rudolf* tapasztalt testvérek kezében van. Az a hitünk, hogy a közeli hetekben jó hírek fognak jönni a Chicágóban életre kelt magyar baptista misszióról.

A találkozón megjelentek az Isten Gyülekezetéhez tartozó magyar testvérek *Németi László* testvér vezetése alatt. Az összejövetelt a Foster Avenue Baptist Church helyiségében tartották. Vasárnap délből ünnepi ebédre vettek részt a jelenlévők. Az ebédet a helybeli magyar baptista csoport készítette. Vasárnap este az Isten Gyülekezete vendégeként tartott összejövetelt a lelkes csoport, ahol ismét Cse-repka János és Dr. Udvarnoki Béla hirdette az Evangéliumot.

Kérjük az Úr vezetését erre a buzgó, szívből jövő kezdeményezésre.

Bible school gives city children a different perspective on life

City children attending vacation Bible school this week at Silliman Memorial Baptist Church learned that the way to live — even a harsh, unpredictable environment — is to do what Jesus taught.

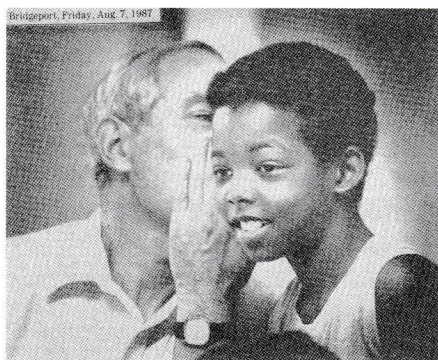
Between 35 and 40 black, white, Hispanic and Oriental children gathered in what used to be a Hungarian Baptist Church Monday morning for a week of singing, Bible reading and crafts.

The racial and ethnic mix in the classrooms that morning reflected the diversity of the congregation. Jamaicans, Haitians, Hispanics, Hungarians, Poles and Anglo-Americans make up the membership of about 200 families, noted the Rev. George M. Rowe, a southerner from a rural town in North Carolina.

Rowe, or Pastor Skip, as his congregation calls him, taught a class of 5th and 6th graders at the summer program. But nothing he learned in seminary taught him about meeting the needs of a city parish where about 40 percent of the worshipers are welfare recipients from broken families. "If we have 40 children, half will be there without their parents. Some have to get up and feed themselves or come

without breakfast. There's much neglect."

"They grow up knowing that fighting and cursing and being 14 and

Rev. George Rowe plays a game of storytelling with Raymond Lopez and the rest of the class at the Silliman Memorial Baptist Church, where the children attend bible class.

pregnant are normal," he said in a southern drawl. "One of the best things we can do is help them see there is another kind of life. But it's heartbreaking, because they have to leave and go right back into that environment."

The lesson of the Scripture, they agreed, is that even though Jesus was treated cruelly by the Pharisees, he

reached out to people who needed help. "That's what we should do," Rowe told his students.

The class decided that Jesus probably would not be treated any better if he were alive today. "The death today is worse than it was then. There are lots of people with hard hearts," said a girl named Sandra, and the students noted the stealing, drugs and other crime around them.

It was quiet in teacher Cheri Kronick's class of 4th graders, who were painting intently. During their lesson earlier in the morning, they had talked about how to be friendly to each other. In fact, the friendliest child in school was to be given an award at the end of the week.

Ha van hited az Úrban, Ő segít munkád felét elvégezni, de csak a befejező felét. Isten azoknak segít, akik maguknak segítenek.

Cyrus K. Curtis

A Megváltó kereszthalála bizonyítja, hogy Isten gyűlöli a bűnt, de a feltámadott élő Krisztus igazolja, hogy Isten a szeretet és a kegyelem.

Lorenz Eifert

BIBLIA MAGYARÁZÓ

1987. november 15.

„SURLÓDÁS A CSALÁDBAN” (I. Mózes 37:3—4 és 17—28)

Bevezetés: Ézsau és Jákób ismét találkoztak, mikor együtt eltemették atyjukat Izsákot (35:39). Mai leckénk bevisz minket a következő generációba és beszél Jákób gyermekeiről, különösen Józsefről. Jákób nem volt tökéletes apa épp úgy, mint mi nem vagyunk azok. Kedvenc feleségének Rákhelnek gyermekét Józsefet jobban szerette, mint a többi gyermekeit. Megnehezítette a helyzetet az, hogy Rákhel meghalt, mikor Benjámint szülte (35:16—19). Jákób az ő szeretetét, amelyet érzett Rákhel iránt, teljesen Józsefben helyezte.

I. Az apa téves szeretete és annak eredménye (37:3—4). Minden gyermek vágyik szüleinek szeretetére, még akkor is, ha nem mutatják. Sajnos, sokszor mi szülők és nagyszülők személyválogatók vagyunk. Azt tesszük, hogy a szerintünk „jobb” gyermeket szeretjük inkább. Így a gyermek, aki legjobban rá van szorulva szeretetünkre, nem kapja meg. Ezért a kevésbé szeretett gyermek elkeseredik a kedvenc gyermek pedig elromlik. Jákób nemcsak szívében érezte a több szeretetet József iránt, hanem nyíltan mutogatta. Józsefnek „cifra ruhát csináltatott”. Miért volt ez oly botrányos testvéreinek? Azért, mert ők, és minden munkás ember, az egyszínű zsákból készült, ujjatlan ruhát viseltek és éjjel nappal dolgoztak. József ruhája cifra és hosszú ujjú volt, amilyent csak azok viseltek, akiknek *nem kellett dolgozni*. Elképzelhetjük, hogy József úgy járkált bátyjai között, mint egy büszke páva, testvérei pedig úgy néztek, mint egy elrontott kölyköt. József árulkodott testvéreire és álmodozott arról, hogy apja és testvérei meghajoltak előtte. Testvérei elhatározták, hogy Józsefet megölik.

II. József a kedvenc álmodozó, mint rabszolga vitetik Egyiptomba (17—28). Az apa téves szeretete, a testvérek irigysége, József büszkesége meg-

hozta az eredményét. Ruben (22) és Júda (26) közbenjárása megmentette Józsefet a haláltól. Testvérei nem megölték, hanem eladták az ismaelitának (araboknak) 20 ezüst pénzért. Az volt az ára egy rendes rabszolgának még Jézus idejében is. Józsefet tevéhez kötve vitték Egyiptom felé.

Mi, akik ismerjük a történetet, tudjuk, hogy Isten keze ott volt mindenben, ami történt. Az álmodozóból rabszolga lett, de az álmom nem semmisült meg. De előre ezt József nem tudta, sem az ő testvérei.

Ne gondoljuk azt, hogy a családban a surlódást, a testvér-gyűlöletet és gyilkos tervet Isten hozta létre. Isten nem cselekszik gonosz és nem kényszerít senkit a gonoszra. Ellenben Isten veheti az ember gonosz terveit és jót hoz ki belőle. Ez történt József életében. Isten jóra fordította a gonosz dolgokat. Isten megteheti ezt ma is. Igyekezzünk arra, hogy eszközei lehessünk minden emberi gonosznak a jóra fordításában.

*

Aranymondat: I. Mózes 37:4

*

Napi áhítat:

Nov. 9. H. I. Mózes 37:1—4
Nov. 10. K. I. Mózes 37:5—11
Nov. 11. Sz. I. Mózes 37:12—24
Nov. 12. Cs. I. Mózes 37:25—28
Nov. 13. P. I. Mózes 37:29—36
Nov. 14. Sz. I. Mózes 39:6b—21
Nov. 15. V. Zsoltár 57.

1986. november 22.

„JÓZSEF A NÉP MEGMENTŐJE” (I. Mózes 41:38—44 és 46—52)

Bevezetés: „Az Úr csodásan működik, de útja rejtve van”. Rejtve volt József előtt is, rejtve van előttünk is. Egyebet nem tehetünk, csak hittel és jó reménységgel megyünk előre azon az úton, amelyen Ő vezet. József nem tudta, hogy az ő álmái, amelyekért a bátyjai gyűlölték, Isten álma is volt, amelyet Józsefen keresztül óhajtott megvalósítani. Józsefet testvérei eladták rabszolgaságba. Isten ezt felhasználta arra, hogy József oda kerüljön, ahol felkészülhet feladatára. Potifár hűtlen feleségének hazugsága börtönbe juttatta Józsefet, de Isten azt az időt felhasználta arra, hogy tovább nevelje eszközét. Mikor eljött az ideje,

Isten megszabadította Józsefet a börtönből és korlátlan hatalmat adott neki egész Egyiptomban (v. 44.)

I. Az élelmezésügyi miniszter (38—44). Egyiptomnak nagy szüksége volt egy értelmes egyénre. Ezt Józsefben találták meg. Józsefben két kimagasló jellem látható.

1. Volt egy bölcs terve, amellyel meg lehet menteni a népet az éhségtől.

2. Volt tehetsége a gondolatát megvalósítani.

A király ezt úgy magyarázta, hogy „Isten lelke van benne” (v. 38). A József eszméjét kellene gyakorolni ma is. Vannak országok, mint a mienk, ahol a felhalmozott termékeknek a gondviselése millió dollárokból kerül, másutt pedig éhenhalnak az emberek. A földműveseknek fizetünk, hogy ne termeljenek, mert nincs hely hova tenni a termést, de nincs egy „József”, aki meg bírná találni a megosztás módját. Nincs egy ember, aki megtalálná a világbékéhez vezető utat. Országunk elnökválasztás előtt áll. A választás majd egy esztendő múlva lesz, de már sorakoznak az egyének, akik keresik az elnökséget. Ma jobban, mint bármikor ezelőtt igen fontos, hogy mi keresztyének legyünk figyelmesek és keressünk olyan egyént, akiben „Isten lelke van”, és olyan eszméssel jön elő, amelyeket meg is bír valósítani.

II. József családja (50—52). József egy papnak a leányát Aszenát vette feleségül. Két fiuk született. József mind a két fiúnak zsidó nevet adott. Gyermekei neveiben is Istent dicsőítette. „Manasse” elfelejtést jelent. József nem felejtette el atyját és háznépét, csak az ott szenvedett bántódásokat. „Efraim” megszorodást jelent. József mint 17 éves fiú rabszolgaként került Egyiptomba. Most, 30 esztendő később egyedül a király nagyobb nálánál. Ő ezt Istennek tulajdonította.

Ezek a tények emelkednek ki József életéből.

1. Mindenhol és mindenkor Istenre emlékezett.

2. Istent hívta segítségül.

3. Istennek tulajdonított mindent.

4. Istenhez kiáltott.

5. Istennek szolgált.

*

Aranymondat: I. Mózes 41:52

SECOND
CLASS
POSTAGE
PUBLICATIONS

POSTMASTER: Send Form 3579 to
Hungarian Baptist Union of America
2800 Fordham Rd., N.E. Palm Bay, Fla. 32905

Napi áhítat:

Nov. 16. H. Jób 5:17—27
Nov. 17. K. I. Mózes 40:1—15
Nov. 18. Sz. I. Mózes 41:25—36
Nov. 19. Cs. I. Mózes 41:37—45
Nov. 20. P. I. Mózes 41:46—57
Nov. 21. Sz. I. Mózes 47:13—26
Nov. 22. V. Zsoltár 146.

1987. november 29.

**„A CSALÁDI BÉKESSÉG
HELYREÁLL”**

(I. Mózes 45:1—5; 50:15—21)

Bevezetés: A mai leckénk egy szív-bemarkoló történet. A szereplők örömmükben hangosan sírnak. József testvérei, akik húsz esztendővel ezelőtt meg akarták őt ölni, most egész váratlanul megjelennek előtte. A földig meghajtvá magukat József előtt, élelemért könyörögnek. József megismerte őket, de ők nem ismerték meg Józsefet. Józsefnek teljes erejébe került, hogy visszatartsa testvérei iránt való szeretetét, de mielőtt azt tette volna, meg akarta próbálni testvéreit, hogy vajon megváltoztak-e. Talán a Júda beszéde győzte meg Józsefet arról, hogy testvérei nem azok, akik voltak, mikor őt eladták. Most törődnek apjukkal és kis testvérükkel (I. Mózes 44:17—34).

I. József megismerteti magát testvéreivel (45:1—5). József szavai szerint induljunk el és tanulmányozzuk a leckét:

1. Én vagyok József! Él-e még az én apám? Testvéreinek a meglepetése érthető. Ők azt hitték, hogy József, ha él még, valahol rabszolga. Mit gondolkunk, miért nem érintkezett József apjával húsz esztendőn keresztül? Hiszen módjában lett volna.

2. Jöjjetek közelebb hozzám! Állítólag József pódiumon ült egy nagy székben, és akik hozzá jöttek, lentről és távolról beszélhettek vele. Testvéreit közelebb hívta azért is, hogy jobban láthassák.

3. Most ne bankódjatok és ne keseregjetelek... azért küldött el engem Isten előttetek, hogy életben maradjatok (v. 5.). József hitt abban, hogy Isten keze ott van mindenben, ami az övével történik. Mi elbírnuk ezt hinni és bele bírunk nyugodni?

II. József nagylelkűsége testvéreihez (50:15—21). József apját Jákóbót és teljes házanépét, jószágát leköltöztette Egyiptomba, és Gosenben telepedtek le. Tizenhét esztendővel később Jákób meghalt, és kérelmére testét visszavitték Kánaánba és ott temették el. József testvérei attól féltek, hogy csak apjukért volt József kegyes hozzájuk, és most bosszút fog állni rajtuk. Milyen nehéz a bűnös lelkiismerettől megszabadulni! József meggyőzte őket arról, hogy teljesen megbocsátott nekik és megígérte, hogy gondjukat viseli úgy nekik, mint gyermekeiknek. Az ítélet egyedül az Istené.

Ha van egy kevés időnk, gondolkozunk a következő kérdések fölött:

1. Miért gyűlölték Józsefet annyira az ő testvérei?

2. Haragudtunk-e valamikor azért, mert mások előnyben részesültek?

3. Hogyan bizonyította József, hogy hisz Istenben még a nyomorúságban is?

4. Segített nekünk valamikor Istenben való hitünk? Mikor és hogyan?

5. Miért nem állt bosszút József az ő testvérein?

Balázs Károly

**Jó reggelt,
kegyelem!**

Gyere, olyan békecségesen szép az a reggel, gyere építsünk napsugárból napsugár templomokat, szeretetből szeretetmenedéket, szelídségből falakat, alázatossággá harmatozza be a tornyokat, madárdalból harangokat, hogy odacsalják az angyalokat és hitünket helyezzük a tetejére, hogy messziről szembetűnjék jelenléte, és ültessünk öntudat-virágokat, hogy illatozzák tisztaságukat, mert mi már tudjuk, milyen nagy az Úr irgalma az Őt félőkhöz. Valósággá vált az Ige, mikor leraktuk lábainhoz vándorbotjainkat, koldustarisznyáinkat, hionalanok és idegenek, bátran és hittel kiálthatunk üdvözlőket:
Szép, jó reggelt, Krisztus Urunk! Szép, jó reggelt, Kegyelem!

6. Volt-e idő életünkben, amikor igazán nehéz volt valakinek megbocsátani?

Aranymondattal: I. Mózes 50:20

Napi áhítat:

Nov. 23. H. I. Mózes 42:1—8
Nov. 24. K. I. Mózes 42:18—34
Nov. 25. Sz. I. Mózes 45:1—15
Nov. 26. Cs. I. Mózes 45:16—28
Nov. 27. P. I. Mózes 47:1—12
Nov. 28. Sz. I. Mózes 50:15—28
Nov. 29. V. Máté 5:21—26

M. B.

A „Mesterek” utcájában

*Megyek az utcán. Egy öreg cipész
Épp műhelyének ajtajában áll,
s egész lényemből — mint egy műtész —
csak a cipőmet nézi: mosolyog.
A két orcámon enyhe pír remeg:
igaz, cipőm nem éppen műremek.*

*Tovább megyek. A ruhák mestere
azt vallja, hogy az embert a ruha teszi,
s vizsgálgat válltól lefele,
a civil-ruhám nézi: s mosolyog.
A két orcámon enyhe pír remeg:
igaz, ruhám nem éppen műremek.*

*A borbély áll a borbélybolt előtt.
Víg szarka-fészek vágyú tincseim
táncát szemléli és sem agyvelőt
sem húst nem véve számba: mosolyog.
A két arcomon enyhe pír remeg:
igaz, hajam nem éppen műremek.*

*Kék égboltjából, csillag ablakon
kikönyököl a szívek Mestere.
Isten szemével, ember alakom
átröntenezve, csendben mosolyog.
Egész külsőm, belsőm beléremeg:
Mester! milyennek látod szívemet?*

(Szerző ismeretlen)